Fitneler, hasırın çubuklarının birbiri ardınca örülmesi gibi kalplere arz edilir

Huzeyfe -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Biz Ömer -radıyallahu anh-'ın yanındaydık. Ömer 'Hanginiz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in fitneler hakkında konuştuğunu işitti?' diye sordu. Orada bulunanlardan bazıları: 'Biz işittik' dediler. Ömer: 'Herhalde siz, kişinin ailesi ve komşusu ile imtihanı olan (bireysel) fitneyi kastediyorsunuz?' dedi. Onlar da: 'Evet' dediler. Ömer şöyle buyurdu: 'O tür fitnelere namaz, oruç ve sadaka kefaret olur (onları siler). Fakat hanginiz Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, deniz dalgaları gibi dalgalanan (büyük toplumsal) fitneler hakkında konuştuğunu işitti? Huzeyfe dedi ki: 'Oradakiler sessiz kaldılar. Bunun üzerine ben: "Ben işittim" dedim. Ömer: "Demek sen ha! Maşallah (Allah babana rahmet etsin)!" dedi.' Huzeyfe devamla dedi ki: 'Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i şöyle buyururken işittim: «Fitneler, hasırın çubuklarının birbiri ardınca örülmesi gibi kalplere arz edilir. Hangi kalp onları içine sindirip kabul ederse, o kalpte siyah bir nokta meydana gelir. Hangi kalp de onları reddederse, o kalpte beyaz bir nokta meydana gelir. Nihayet kalpler iki türlü olur: Biri, pürüzsüz bir kaya gibi bembeyaz bir kalptir. Gökler ve yer durdukça hiçbir fitne ona zarar veremez. Diğeri ise, ters çevrilmiş bir kap gibi kapkara ve kararmış bir kalptir. Bu kalp ne iyiliği tanır ne de kötülüğü kötü görür; yalnızca kendi hevasına uygun olanı kabul eder. Huzeyfe -radıyallahu anh- şöyle dedi: “Ona (Ömer’e) ayrıca şunu da anlattım: Seninle o fitneler arasında kapalı bir kapı vardır; yakında o kapı kırılacaktır.” Bunun üzerine Ömer -radıyallahu anh-: “Kırılacak mı? Babanı kaybedesin! Eğer sadece açılsaydı belki tekrar kapanabilirdi.” dedi. Ben: “Hayır, bilakis kırılacaktır.” dedim. Ona ayrıca o kapının, öldürülecek veya ölecek olan bir kişi olduğunu da söyledim. Bu, aslı astarı olmayan bir masal (yalan) değil, kesin bir hadistir. (Ravi) Ebû Hâlid dedi ki: 'Sa’d’a (Ebû Mâlik’e): Hadiste geçen "Esvedü mürbâdden (simsiyah) kasıt nedir?" diye sordum. O: ‘Siyahlık içinde yoğun bir beyazlığın (kül rengine çalan koyu bir karalığın) bulunmasıdır.’ dedi. Ben: "Peki, ters çevrilmiş bardak (el-kûzü mücehhiyâ) ne demektir?" diye sordum. O da ‘Ters çevrilmiş kap demektir.’ diye cevap verdi.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Müminlerin Emiri Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh- yanında sahabeden bir topluluk bulunduğu sırada onlara şöyle sordu: Sizden hanginiz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in fitnelerden bahsettiğini işitti? Bazı sahabiler: ‘Biz onun fitnelerden söz ettiğini duymuştuk.’ deyince Ömer (radıyallahu anh) şöyle dedi: Ömer -radıyallahu anh- ‘Herhalde siz, kişinin eşi, çocukları ve yakın çevresiyle olan imtihanını kastediyorsunuz. Onlara duyduğu aşırı sevgi yüzünden hata etmesi, onlar uğruna bazı hayırlardan geri kalması veya onların haklarını gözetme ve terbiyeleri konusunda kusur işlemesi gibi. Yine komşusu ve benzeri kimselerle ilgili fitneleri kastediyorsunuz, değil mi? Onlar: ‘Evet, bunu kastediyoruz.’ deyince Ömer -radıyallahu anh-şöyle dedi: ‘Bunlar kişinin ailesi, malı ve çevresi sebebiyle maruz kaldığı

imtihanlardır. Bu tür kusur ve günahların bir kısmının, namaz, oruç ve sadaka gibi iyiliklerle kefaret olunması umulur. Fakat hanginiz, insanların arasında deniz dalgalarının çalkalanması gibi yayılıp onları sarsacak derecede büyük ve umumî fitnelerden Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bahsettiğini işitti? Bunun üzerine topluluk sustu. Derken Huzeyfe bin Yeman -radıyallahu anhuma-: “Ben işittim.” dedi. Bunun üzerine Ömer b. Hattâb sevindi ve ona: “Allah babana rahmet etsin! Ne güzel bir evlat yetiştirmiş. Söyle bakalım!” dedi. Bunun üzerine Huzeyfe -radıyallahu anh- şöyle dedi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Fitneler, hasırın liflerinin (üzerine yatanın) yan tarafında iz bıraktığı gibi, insanın kalbine de öylece yapışır ve iz bırakır. yaklaşır. Fitnelerin kalbe şiddetle yapışması, kalp üzerinde derin bir etki bırakır. Bu fitneler, birbiri ardına durmaksızın tekrarlanır. Hangi kalbe bu fitne girer, kalp onu sever ve bir içeceğin vücuda karışması gibi onunla bütünleşirse, o kalbe siyah bir nokta oluşur. Hangi kalp de onu reddeder ve geri çevirirse, ona da beyaz bir nokta oluşur. Nihayetinde kalpler iki çeşit olur: Birincisi; iman bağının sağlamlığı, kusur ve noksanlıklardan arınmış olması sebebiyle bembeyaz olan kalptir. Fitneler ona yapışamaz ve üzerinde hiçbir şey barındırmayan pürüzsüz mermer taşı gibi ona etki edemez. Böyle bir kalbe, Allah’a kavuşacağı güne kadar hiçbir fitne zarar veremez. Diğer kalp ise, fitneler yüzünden rengi değişmiş, (içi boşalmış ve) yan yatmış veya ters çevrilmiş, içinde hiçbir su barındırmayan bir testi/ibrik gibi simsiyah kesilmiş bir kalptir. İşte bu kalbe de hiçbir hayır ve hikmet tutunamaz. O kalp, nefsinin arzuladığı ve hoşuna giden şeyler hariç, ne bir marufu (iyiliği) kabul eder, ne de bir münkeri (kötülüğü) reddeder. Huzeyfe, Ömer -radıyallahu anh-'a şöyle dedi: 'Sen hayatta olduğun sürece o fitnelerden hiçbir şey ortaya çıkmayacaktır. Seninle o fitneler arasında, kırılması yakın olan kapalı bir kapı vardır. Ömer: 'Kırılacak mı? Eğer açılsaydı belki yeniden geri kapatılırdı' dedi. Huzeyfe: 'Hayır, bilakis kırılacak! Ve şüphesiz o kapı, öldürülecek ya da ölecek olan bir adamdır dedi. Bu bahsettiğim (bilgiler), Ehl-i Kitab’ın sahifelerinden alınmış veya şahsi görüşe dayanan bir içtihat olmayıp; bilakis Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hadisinde geçen kesinleşmiş ve dosdoğru bir haberdir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/66382